

Збірка документів про Героїв Небесної Сотні
Резолюції Гідності та Бійців, які залишили
в зоні антитерористичної операції на сході
України, з Тернопільщини

ПАПКА

ДЛЯ 9

паперів

Публікації про Ідиза Костенка, уродженця
с. Зубрець Гулацького району Тернопільської
області - Героїв Небесної Сотні.

З інтернет-ресурсів

Крайні дати: 08 березня 2014р.

31 грудня 2014р.

Кількість документів: 3

Кількість аркушів: 13

Рідні шукають свідків вбивства Героя з Тернопільщини.

Фото Posted on 08.12.2014 by svetik in Місцеві, Новини,

Рідні загиблого під час розстрілів активістів на Майдані жителя Бучаччини Ігоря Костенка просять відгукнутися свідків його вбивства.

Ігор був убитий снайпером 20 лютого у районі Жовтневого.

«Його батько досі шукає тих, хто був поруч з ним в останні хвилини життя. Йому важливо знати, що казав його син перед смертю, чи відразу в нього смертельно поцілили чи, можливо, деякий час був ще живим», — кажуть активісти,

які допомагають у розслідуванні справи.Поки що знайомим і рідним не вдалося віднайти момент поранення Ігоря Костенка, і пошуки свідків теж поки що безрезультатні. Відомо лише, що одним із тих, хто був поруч з Ігорем і заносив його до Жовтевого був загиблий Устим Голоднюк...Важливо: Ігор був у чорній курці, синіх джинсах, у капюшоні поверх каски і що характерно — з чорно-білою сумкою через плече.Нагадаємо, Ігор Костенко загинув 20 лютого. Він був застрілений двома пострілами в голову. 21-річний хлопець навчався у Львові і працював спортивним журналістом. Родом Герой з м. Бучач Тернопільської області.

<http://infoprostir.te.ua/archives/68219/рідні-шукає-свідків-вбивства-героя-з-т/>

[НАДЗВИЧАЙНЕ ТЕРНОПІЛЬЩИНА](#) 08.03.2014

Родина загиблого Героя Майдану з Тернопільщини потребує допомоги

Сім'я загиблого журналіста, уродженця Тернопільщини Ігоря Костенка просить небайдужих про допомогу. Про це повідомляє Інститут масової інформації із посиланням на видання «Спортаналітик», де працював хлопець.

Ігор Костенко народився 31 грудня 1991 року у селі Зубрець Бучацького району на Тернопільщині. Тут же він був похований. У загиблого залишилися батьки та сестра. Зараз вони у скрутному становищі.

Нагадаємо, що 22-річний Ігор Костенко трагічно загинув у столиці від куль снайпера 20 лютого. Народився хлопець 31 грудня 1991 року в селі Зубрець Бучацького району на Тернопільщині, де його і поховали. Ігор був студентом географічного факультету Львівського національного університету, був активним дописувачем Вікіпедії. За трохи більше, ніж два роки він написав понад 280 статей та зробив понад 1600 редагувань, працював журналістом та обожнював "Формулу-1".

Реквізити для допомоги:

Інна Ігорівна Костенко (сестра)

Був, є і буде. Завжди Герой. Ігор Костенко

Головна сторінка → Блоги та авторські матеріали, Головні →

Опубліковано: 09:20, 31 Гру 2014 р.

Присвячується журналістові сайту "Спортаналітик", Ігореві Костенку, який загинув 20 лютого на Інститутській. Сьогодні йому виповнилося б 23 роки.

Ніколи не знаєш, коли твоє "щасливо" буде останнім, що ти скажеш услід людині, за якою закриваються двері.

Я досі пам'ятаю той день, 18 лютого, коли Ігор вкотре збирався у Київ. Він був рішуче налаштованим і трохи стривоженим. А на його "як я маю сказати шефам, що знову їду на Київ?" ми усміхалися і жартували: "Кажі і тікай!" Ніхто навіть не міг подумати, що спливають останні години, коли ми бачимо його живим...

Ігоря не стало 20 лютого. Вранці, зібравшись у офісі, ми традиційно обговорювали події ночі, що минула, тоді нами були прочитані сотні новин з Києва. Після перших звісток про три десятки вбитих на Інститутській ніхто з нас і не подзвонив до Ігоря, усі були впевнені - з ним усе гаразд. Досі цього факту ми не можемо пояснити (просто здавалось, що серед сотні тисяч людей з ним точно нічого не могло статися)... Про те, що сталося, ми дізналися після обіду. Від нашого колеги. Здавалось, що це якийсь страшний сон. Інформація не вкладалася в голову. Далі все, як у фільмі жахів - прощання в Києві, похорон... Пусте робоче місце Ігоря. А ми досі чекаємо, що одного дня він прийде, наче після довгої відпустки, і візьметься "піднімати сайт" (це одна з його улюблених фраз).

Не віряться, що його більше нема. Нема тут, з нами.

Відтоді я розумію, що Ігоря вбили, але зрозуміти, що він помер, якось не вдається... Ігор Костенко - Герой Небесної Сотні, Герой України. Він, мабуть, сидить на одній із хмарин і споглядає за нами, вболіває за нас. Ігор завжди вмів підтримати і розвеселити, як би важко не було. Таких, як він, я ніколи раніше не зустрічала, - незламний революціонер - це про нього. Він завжди переконував: "Спочатку ми повинні зробити щось для України, а тоді вона зробить щось для нас". А що можна зробити більше, ніж віддати життя за батьківщину?!

Про Героїв Небесної Сотні згадують, розповідаючи про їх дії на Майдані. Я можу згадати лише розповіді Ігоря, на Майдані мене жодного разу не було. Зате мені є що розповісти про Ігоря, як про Людину, про надійного друга. Його одногрупники розповідають, що Ігор дуже хвилювався за роботу, коли щоразу їхав у Київ. Він був надто відповідальним, тому розривався між улюбленою справою та покликом серця боротися за рідну країну. Я досі пам'ятаю, як він біг на роботу сходами на 4 поверх, а на моє запитання: "Куди так поспішаєш?" Ігор відповідав із усмішкою: "Робота чекає". Він - справжній журналіст, хоч і без відповідної освіти. Чесний, щирий, відвертий. Іноді ми навіть жартували, що не можна бути таким доточним.

Ми ніколи не цікавилися, як Ігорю працюється в жіночому колективі (чоловіків у колективі менше), бо все завжди було легко і невимушено. Ми разом жартували і сумували, переживали і "стібалися" один з одного, як діти... Його добрі очі завжди світилися, а від усмішки неможливо було не усміхнутись у відповідь... А тепер його нема. Нема людини, яка завжди підтримувала наш дух... "Успіх - це вставати після кожної невдачі", - казав Ігор, і був правий. Ці слова назавжди стануть моїм дороговказом.

Не так давно Президент України надав Героям Небесної Сотні звання Героїв України. Для нас, колективу "Аналітик груп", Ігор завжди таким був, є і буде. Справжній Герой, справжній українець, Людина, яка ніколи не зрадила своїм переконанням, яка віддала життя за наше краще майбутнє, сьогодні дивиться на нас з небес і, мабуть, досі намагається достукатися до нас та попросити не сумувати за ним. Але як? Як не сумувати? Коли цей світ покидають кращі з найкращих?! Скільки Ігор встиг зробити за свої 22 роки, а скільки ще зміг би... Нам ніколи не зрозуміти, чому сталося саме так, чому з життя пішли воістину талановиті люди, які змогли б змінити цю країну, змінити ще більше, ніж змінили своєю смертю...

Ігоре, маю надію, що між нашими світами є зв'язок, і ти точно чуєш, коли ми згадуємо про тебе в офісі, коли даємо риторичні запитання та з усмішкою згадуємо твої жарти... Нам тебе не вистачає...

Вже майже рік ти дивишся на нас з небес і захищаєш ангельськими крильми... А сьогодні ми мали б вітати тебе з твоїм двадцять третім Днем народження... Дякую за те, що був у моєму житті... Бережу тебе в серці. І точно знаю, ми ще побачимось.

Ми пам'ятаємо тебе, Ігоре. Твій колектив "Аналітик груп". До зустрічі...

http://sportanalytic.com/blog/167293buv-e-i-bude_-zavzhdi-geroi_-igor-kostenko.html#

На Тернопільщині відкрили меморіальну дошку Герою Небесної сотні Ігорю Костенку

Опубліковано 23 лютого 2015, 14:30 в категорії: [Бучач](#), [Події дня](#), [Суспільство](#), [Тернопілля](#)

Колаж з соцмережі “ВКонтакте”

На Тернопільщині, на стіні Бучацького колегіуму, відкрили меморіальну дошку Герою Небесної сотні Ігорю Костенку.

Саме цей навчальний заклад юнак закінчив у 2009 році.

У місцевому храмі монастиря отців Василіян помолилися за душу Ігоря та всіх полеглих, – повідомили [ІА ЗІК](#) у прес-службі Тернопільської ОДА.

На заходах були присутні матір, батько та сестра Ігоря, учні шкіл, колегианти, священики, представники влади та громадськості. Нагадаємо, Ігор Костенко, уродженець с. Зубрець Бучацького району, з перших днів брав активну участь у подіях Євромайдану, неодноразово їздив до Києва. Зокрема, був на Майдані і в ніч проти 30 листопада 2013 року, коли студенти були жорстоко розігнані «Беркутом». Востаннє поїхав на київський Євромайдан ввечері 18 лютого 2014 року, допомагав будувати барикади. Вранці 20 лютого Ігоря було вбито під час протистояння в центрі Києва. Його тіло знайшли біля Жовтневого палацу на вулиці Інститутській. У хлопця влучили дві кулі: одна – в голову, а інша – в груди. Ігорю Костенку було 22 роки. Він навчався на географічному факультеті Львівського національного університету ім. Івана Франка та працював журналістом. Ігор був активним дописувачем української Вікіпедії, за два з половиною роки написав понад 280 статей, зробив понад 1600 редагувань. Посмертно його нагородили відзнакою «Вікіпедист року».

<http://www.gazeta-misto.te.ua/news/na-ternopilschyni-vidkryly-memorialnu-doshku-heroyu-nebesnoji-sotni-ihoryu-kostenku/>

У БУЧАЧІ ВІДКРИЛИ МЕМОРІАЛЬНУ ДОШКУ ГЕРОЮ "НЕБЕСНОЇ СОТНІ" (ФОТО, ВІДЕО)

18 лютого на стіні Бучацького колегіуму імені св. Йосафата відкрили меморіальну дошку Герою "Небесної сотні" Ігорю Костенку. Навчальний заклад юнак закінчив у 2009 році.

Також в церкві монастиря отців Василіян відправили Службу Божу та панахиду за душу Ігоря та всіх полеглих.

На заходах були присутні мати, батько та сестра Ігора, учні шкіл, колеґанти, священики, представники влади, громадськості.

Нагадаємо, Ігор Костенко, уродженець с. Зубрець Буцацького району, з перших днів брав активну участь у подіях Євромайдану, неодноразово їздив до Києва. Зокрема, був на Майдані і в ніч проти 30 листопада 2013 року, коли студенти були жорстоко розігнані «Беркутом». Востаннє поїхав на київський Євромайдан ввечері 18 лютого 2014 року, і разом з іншими львів'янами одразу став допомагати будувати барикади.

Вранці 20 лютого Ігоря вбито під час протистояння в центрі Києва. Його тіло знайшли біля Жовтневого палацу (МЦКМ ФПУ) на вулиці Інститутській. В Ігоря влучили 2 кулі: одна — в голову, а інша — в груди. Окрім цього, в загиблого виявлені сильні переломи ніг.

Немає більшої любові
ні ти, коли хто
живить своє життя за друзів своїх,
Єванг. Іс. 19:11

У вшанування пам'яті
іст. синагора Йосифа
в 2007 - 2010 роках
пам'ятає

**Ігор
Костенко**
31.12.1991 - 20.02.2014
Герой
Небесної Сотні

Вірю, що колеги і
підприємливим
духом будуватимуть Україну.
Будьмо українцями в душі
І з Богом у серці.
Григорій Савченко

<http://www.vision.ternopil.ua/index.php/2014-03-08-15-47-49/zhyttia-mista/item/2628-u-buchachi-vidkryly-memorialnu-doshku-heroiu-nebesnoi-sotni-foto-video>

13:53 | 19 березня, неділя

Вибір ЧС-2016

Тренує

Онлайн

"Динамо" - "Евертон" | "Аякс" - "Дніпро" | Ліга Європи

Пошук

Блоги та авторські матеріали

Був, є і буде. Завжди Герой. Ігор Костенко[Головна сторінка](#) → [Блоги та авторські матеріали](#) / [Головна](#)

Опубліковано: 09:20, 31 Гру 2014 р.

Розмір тексту:

Присвячується журналістові сайту "Спортаналітик", Ігореві Костенку, який загинув 20 лютого на Інститутській. Сьогодні йому виповнилося б 23 роки.

Ніколи не знаєш, коли твоє "щасливо" буде останнім, що ти скажеш услід людині, за якою закриваються двері.

Я досі пам'ятаю той день, 18 лютого, коли Ігор вкотре збирався у Київ. Він був рішуче налаштованим і трохи стривоженим. А на його "як я маю сказати шефам, що знову їду на Київ?" ми усміхалися і жартували: "Кажі і тікай!" Ніхто навіть не міг подумати, що спливають останні години, коли ми бачимо його живим...

Ігоря не стало 20 лютого. Вранці, зібравшись у офісі, ми традиційно обговорювали події ночі, що минула, тоді нами були прочитані сотні новин з Києва. Після перших звісток про три десятки вбитих на Інститутській ніхто з нас і не подзвонив до Ігоря, усі були впевнені - з ним усе гаразд. Досі цього факту ми не можемо пояснити (просто здавалось, що серед сотні тисяч людей з ним точно нічого не могло статися)... Про те, що сталося, ми дізналися після обіду. Від нашого колеги. Здавалось, що це якийсь страшний сон. Інформація не вкладалася в голову. Далі все, як у фільмі жажів - прощання в Києві, похорон... Пусте робоче місце Ігоря. А ми досі чекаємо, що одного дня він прийде, наче після довгої відпустки, і візьметься "піднімати сайт" (це одна з його улюблених фраз).

Не віриться, що його більше нема. Нема тут, з нами.

Відтоді я розумію, що Ігоря вбили, але зрозуміти, що він помер, якось не вдається... Ігор Костенко - Герой Небесної Сотні, Герой України. Він, мабуть, сидить на одній із жмарин і споглядає за нами, вболіває за нас. Ігор завжди вмів підтримати і розвеселити, як би важко не було. Таких, як він, я ніколи раніше не зустрічала, - незламний революціонер - це про нього. Він завжди переконував: "Спочатку ми повинні зробити щось для України, а тоді вона зробить щось для нас". А що можна зробити більше, ніж віддати життя за батьківщину?!

Про Героїв Небесної Сотні згадують, розповідаючи про їх дії на Майдані. Я можу згадати лише розповіді Ігоря, на Майдані мене жодного разу не було. Зате мені є що розповісти про Ігоря, як про Людину, про надійного друга. Його одногрупники розповідають, що Ігор дуже хвилювався за роботу, коли щоразу їздив у Київ. Він був надто відповідальним, тому розривався між улюбленою справою та покликком серця боротися за рідну країну. Я досі пам'ятаю, як він біг на роботу сходами на 4 поверх, а на моє запитання: "Куди так поспішаєш?" Ігор відповідав із усмішкою: "Робота чекає". Він - справжній журналіст, хоч і без відповідної освіти. Чесний, щирий, відвертий. Іноді ми навіть жартували, що не можна бути таким доточним.

Ми ніколи не цікавилися, як Ігорю працюється в жіночому колективі (чоловіків у колективі менше), бо все завжди було легко і невимушено. Ми разом жартували і сумували, переживали і "стібалися" один з одного, як діти... Його добрі очі завжди світилися, а від усмішки неможливо було не усміхнутись у відповідь... А тепер його нема. Нема людини, яка завжди підтримувала наш дух... "Успіх - це вставати після кожної невдачі", - казав Ігор, і був правий. Ці слова назавжди стануть моїм дороговказом.

19.03.2015

Був, є і буде. Завжди Герой. Ігор Костенко | Sportanalytic.com | спортивні новини

Не так давно Президент України надав Героям Небесної Сотні звання Героїв України. Для нас, колективу "Аналітик груп", Ігор завжди таким був, є і буде. Справжній Герой, справжній українець, Людина, яка ніколи не зрадила своїм переконанням, яка віддала життя за наше краще майбутнє. сьогодні дивиться на нас з небес і, мабуть, досі намагається достукатися до нас та попросити не сумувати за ним. Але як? Як не сумувати? Коли цей світ покидають кращі з найкращих?! Скільки Ігор встиг зробити за свої 22 роки, а скільки ще зміг би... Нам ніколи не зрозуміти, чому сталося саме так, чому з життя пішли воістину талановиті люди, які змогли б змінити цю країну, змінити ще більше, ніж змінили своєю смертю....

Ігоре, маю надію, що між нашими світами є зв'язок, і ти точно чуєш, коли ми згадуємо про тебе в офісі, коли даємо риторичні запитання та з усмішкою згадуємо твої жарти... Нам тебе не вистачає...

Вже майже рік ти дивишся на нас з небес і захищаєш ангельськими крильми... А сьогодні ми мали б вітати тебе з твоїм двадцять третім Днем народження... Дякую за те, що був у моєму житті... Бережу тебе в серці. І точно знаю, ми ще побачимось.

Ми пам'ятаємо тебе, Ігоре. Твій колектив "Аналітик груп". До зустрічі...

Ігор Костенко

Джерело: Sportanalytic.com

(news vote)